

ensartede Maade at fodre paa og tillige ved deres maafte i det Hele mere vægtige Behandling af Smørret, producere endnu finere Smør end Andelsmeierierne; men saa fint Smør, som disse Herregaarde kunne producere, kan intet Kunstsmør konkurrere med, og det er ikke udjat for den Fare, som Andelsmeieriernes Smør. Deres Smør er noget mindre godt, men det vil i alle Tilfælde efterhaanden udvikle sig til at blive bedre, og det er nu min bestemte Mening, at det er fortrinnsvis Andelsmeierierne, der ere truede af Kunstsmørret. Det er jo bekendt, at der i de senere Aar er anvendt meget betydelige Kapitaler paa at anlægge Andelsmeierier, for at ogsaa de smaa Jordbrugere kunne blive istand til at producere en Vare, der kan udføres og forhandles til en ordentlig Pris, og det vil efter mit Skjøn være en stor Ulykke, hvis man ved Kunstsmørret vilde ødelægge denne Produktion. Jeg ser i Kunstsmørret den største Fare for vort Landbrug, og det kan ikke negtes, at efterhaanden som, jo længere og jo mere Produktionen af Kunstsmør udvikles og forbedres, og Fabrikkerne lære at blande paa en saadan Maade, at Kunstsmørret bliver det naturlige Smør saa ligt, at det er vanskeligt at skjelne mellem dem, desto større Fare er der for, at Produktionen af det naturlige Smør skal blive ødelagt. Naar det er udtalt, jeg tror ogsaa af den ærede sidste Taler, at det var næsten umuligt for Folk at faae Smør, naar der ikke var Kunstsmør, vil jeg tillade mig at spørge: Hvorledes har man da faaet Smør tidligere, da Smørret var meget dyrere, end det nu er, og der ingen Kunstsmør var? Jeg har ikke dengang hørt Nogen beklage sig over, at de ikke kunde faae Smør, saa jeg tror, det er en Overdrivelse. Men forøvrigt vil jeg sige, at naar man sætter saa stor Pris paa dette Kunstsmør, hvorfor da ikke lade det træde frem i sin naturlige Skikkelse, som det fremkom i de første Aar, det var kjendt, uden at have indblandet enten Natursmør eller Farve. Det har jo forøvrigt de samme Stoffer i sig som før, og det er sikkert, at naar det fremtræder i sin oprindelige Skikkelse, er Kunstsmørret ikke det Halve værd af, hvad det nu koster. Naar denne Tilfætning af 10—15 eller høist 20 pCt. Natursmør og den smule Farve skal give Kunstsmørret en saadan Pris, som det bedre Kunstsmør nu koster, nemlig 70 à 75 Dre pr. Pund, er det et rent Tab. De Folk, der nu spise Kunstsmør, betale 20 à 30 Dre for meget for hvert Pund i Forhold til den Værdi, det virkelig har. Det forekommer mig derfor, at det er i selve Forbrugernes Interesse, at de faae Kunstsmørret

i sin oprindelige Skikkelse, saa at de vide, hvad de faae, og at de ikke bedrages og ikke komme til at betale det over den Værdi, det i Virkeligheden har. Jeg kan ikke forstaa rettere end, at hvem der helst vil spise Kunstsmør, blandet med naturligt Smør, kan overordentlig let selv foretage den Sammenblanding, som behøves, og det betaler sig overordentlig godt for dem at foretage denne Operation. Den vil enhver Husmoder paa Landet overmaade let kunne gjøre, og jeg kan ikke tro, at det skal være vanskeligt at lære det her i Kjøbenhavn. Man vil nok lære, at det er en Forretning, der betaler sig. Naar det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgfreds (Bosjen) i Mødet i gaar udtalte, at ved at bruge Kunstsmør sparede man 30—40 Kr. paa hver 100 Pbd., saa vil jeg sige, at man ved at bruge Kunstsmør, som ikke er blandet med naturligt Smør, og kjøbe en passende Tilfætning af naturligt Smør f. Ex. 20 pCt., maafte atter vil spare omtrent 20 eller 25 Kr. paa hvert 100 Pbd., og det er en rigelig Betaling for at foretage denne Blanding. Naar man — og det lader dog til, det er kjendes af de Fleste — overfor Landbruget har en vis Forpligtelse til ikke at ødelægge dette ved Kunstsmørproduktionen, og naar Forbrugerne, naar de ellers bære sig ret ad, ikke kunne have nogenjomhelst Fordel af at blive saa at sige bedragne med Kunstsmørret, — thi det er jo en Slags Bedrageri, de derved udsætte sig for, idet de betale en Snes Dre for meget for Pundet — kan jeg ikke forstaa, at man ikke skal kunne enes om at vedtage i det Mindste det forelagte Lovforslag i omtrent den Skikkelse, som det har, i ethvert Fald beholde Bestemmelserne i de to Paragrafer 6 og 7, som jeg betragter som Hovedbestemmelserne. Naar man beholder dem, antager jeg, at vi kunne holde vort Smør nogenlunde rent fra Forsælfkøning, saa at det ogsaa kan beholde sit gode Omdømme paa det engelske Marked, og det er af overordentlig stor Betydning for vort Landbrug, ja, det er af en saa stor Betydning, at jeg betragter det ligesom et Livsspørgsmaal for Landbruget, at det kan vedblive at beholde sin Smørproduktion og sin Afsetning deraf til omtrent de Priser og paa den Maade, som det nu kan afsættes og forhandles til. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Thorup) og flere efter ham have udtalt at Kunstsmørfabrikationen i Holland ikke havde skadet det hollandske Landbrug, at Landbrugerne der befandt sig lige saa godt som tidligere, da kan jeg ikke negte at denne Udtalelse har forundret mig. Jeg vil ikke